

عنوان مقاله:

بررسی نکات تعلیمی در بخش پهلوانی شاهنامه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیق و توسعه در هزاره سوم (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فرزانه قهرمانی - کارشناس ارشد ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول، علی آباد کتول، ایران.

مصطفی رئیسی بهان - عضو هیئت علمی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول، علی آباد کتول، ایران.

سیدرضایی - عضو هیئت علمی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول، علی آباد کتول، ایران.

خلاصه مقاله:

توجه به مسایل انسانی و اجتماعی، یکی از ویژگی های شعرای متعهد است که سعی دارد با ابزار شعر، عنصر آگاهی را در مخاطب بالا ببرند. و با حضور در بطن جامعه ی خود به عنوان یک هنرمند متعهد، ارزش های انسانی را در شعر خود گوشزد کند. حوزه ادبیات تعلیمی فارسی نه تنها در قالب و شیوه بیان بسیار رنگا رنگ و متنوع می نماید، که در محتوی نیز پهنه ی وسیعی در نور دیده که از فرد گرایان عرصه خود سازی و آموزش و تزکیه درون در آثار صوفیانی تا برونی ترین حوزه ی انسانی، یعنی آثار سیاسی و اجتماعی را در برمی گیرد. که شاهنامه فردوسی نیز از این قضیه مستثنا نمی باشد. یکی از رازهای ماندگاری شاهنامه پند و اندرزهای فردوسی است که از آبخورهای فکری دینی و قومی وی سرچشمه گرفته است و از آنجا که عاطفه نهفته در آن انسانی است نه شخصی، جامعیت و شمول آن زمان و مکان خاص فراتر است و همه آفاق را در برمی گیرد. توجه به مذهب و تعالیم دینی، پند و اندرز و نتایج اخلاقی پایان داستان ها، ستایش علم و دانش و آگاهی، فضایل اخلاقی و عفت کلام سراینده، فضایی تعلیمی و اخلاقی را بر شاهنامه حاکم ساخته است

کلمات کلیدی:

ادبیات تعلیمی، مذهب، تعالیم دینی، اخلاق پهلوانی، شاهنامه فردوسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/327451>

